

Dodir umjetničkog talenta bilo koje vrste često ostaje bez većeg odaziva pojedinca, budući da životne okolnosti, svjesni odabiri odvedu mnoge u drugim smjerovima, profesijama u kojima se postižu i izuzetni rezultati. Takav je slučaj s prof. dr. sc. Tomislavom Filetinom koji je zasigurno ostavio dubok trag generacijama studenata na Fakultetu strojarstva i brodogradnje u Zagrebu. Kod Filetina talent je

tinjao, nastajala su zanimljiva ostvarenja no znalo se što je na prvom mjestu. Vremena za veće predanje slikarstvu jednostavno nije bilo, no htijena nije nedostajalo. Ali u godinama kada su se obveze ka struci bitno smanjile i slikanje je dobilo važnost, kao stvaralački, pa i emotivni čin. Ideja i ranije nije nedostajalo, neke su i realizirane osvojenom likovnom stilistikom koju uz manje otklone Filetin njeguje i danas. Određenu ulogu u formiranju slikarskog izraza imala je i egzaktnost struke, nota racionalnog koja je Filetina desetljećima zaokupljala, ali se nikako ne može zanemariti i sloboda osobnog pogleda na fenomen slike. Red i igra ponajbolje ocrtavaju karakteristike njegovog pristupa.

Filetinu je blizak izraz geometrijske apstrakcije, vidljiv u čitkosti manje ili više geometriziranih sastavnica slike, ritmiziranih po logici nemetljivih matematičkih odnosa u složenom likovnom scenariju prikaza. Kompozicijska punina dosegнутa je i u primjerima likovne redukcije, ali i u slučajevima sraza i sklada brojnih fragmenata. No Filetinova poetika ima i drugo lice, upravo suprotno, formu organske apstrakcije. Jeku vitalnosti u tvorbi mikro svijeta, tekstura preobraženih značajki, likovno interpretiranih formi staničja. Jezgre i bujanja oblika unutar membrana. S prizvukom intrigantnog paradoksa u potki sadržaja gdje se to dokučivo tek pod lećom mikroskopa izjednačuje s bezmjerjem svemira. Premda je Filetin inspiraciju našao na prividno različitim i udaljenim stranama bez sumnje dosegao je jedinstvo likovne scene, uz još jedan kreativni paradoks

jer je jasnoći gradivnih i povezanih jedinki dao ozračje i ekspresionističkog pulsiranja. U travejima omeđenim jakim obrisima, ali i mekšim linijama egzistira boja i kolorističke otvorenosti, ali i nešto češće tonske odmjerenosti s ponekim jačim kromatskim akcentom, u uprizorenjima u kojima se uz načela apstraktних struktura pojavljuje i asocijativnost motiva, nazake predmetnog, poput neke imaginarnosti grada. U slikarstvu u kojem se izmjenjuju zavidna maštovitost i disciplina, sluh za ritam i sonate i simfonije, te osjećaj za vrijednosti boje Filetin je ostvario opus (s perspektivom daljnog rasta) u kojem je iskra darovana i ponuđena iskra talenta, pokazalo se, pala na plodno tlo. Uz zanos Tomislava Filetina u njegovom dijaligu s umjetnošću.

Stanko Špoljarić

Tomislav Filetin rođen je 29. prosinca 1949. u Zagrebu gdje je završio gimnaziju, a diplomirao, magistrirao i doktorirao na Fakultetu strojarstva i brodogradnje.

Do mirovine (2015.) je radio na Zavodu za materijale Fakulteta strojarstva i brodogradnje u području znanosti i inženjerstva materijala. Osim na matičnom fakultetu predavao je i na Arhitektonskom fakultetu – studij Dizajna na Fakultetu elektrotehnike i računarstva – poslijediplomski specijalistički studij. Kao autor, koautor, i urednik objavio je 14 knjiga i 14 poglavlja u 5 knjiga, te 180 znanstvenih i stručnih radova u časopisima i zbornicima konferencija.

U počasno zvanje profesor emeritus izabran je 2016. godine.

Član je suradnik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti te redoviti član Akademije tehničkih znanosti Hrvatske.

Od 1987. izlagao je samostalno – 2 izložbe i skupno – 3 izložbe.

Živi i radi u Zagrebu, Vodenica 7. Web: filetin.com/tomi